

[Rimstad.]

det. Men det, der er særligt ved lovforslaget her, er, at det lovgiver på et område, hvor der mange steder i landet allerede er arbejdet med problemerne. Derfor er også tendensen her så meget tydeligere. I stedet for at understøtte det allerede indledte mellemkommunale arbejde gennem en ministeriel koordinering af de eksisterende bestræbelser bryder staten ind ved at sætte sig gennem et lovforslag som det foreliggende på enhver beføjelse i denne sag, der mange steder allerede er godt i gang. En af de pæneste betegnelser, man vist kan anvende om denne fremgangsmåde, ligger i ordet centralisering. Men vort parti ønsker ikke centralisering, vi ønsker decentralisering. Vi ønsker færre ministerielle beføjelser og en stærkere understregning af det kommunale selvstyre, i det hele taget en ophjælpning af den enkeltes interesse for samfundet og dets problemer. Det kan man ikke fremme ved at tage bestemmelsesretten bort fra de mindre enheder og henlægge den til et landsorgan eller til en minister. Det er det, dette forslag i for høj grad tilsigter, og derfor vil vi ikke være med til det. Vi vil stemme imod det, og vi vil stemme imod samtlige tre forslag, fordi vi ikke tror på, at de under en udvalgsbehandling kan undergå sådanne forvandlinger, at også principgrundlaget bliver anderledes.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Må jeg begynde med at takke de ærede medlemmer hr. Ove Hansen, hr. Helge Larsen og hr. Arne Larsen for den udtalte tilslutning til de tre lovforslag, der vedrører det område, som jeg har med at gøre.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Ove Hansen i hans vurdering af såvel byggesom byreguleringslovgivningen, herunder også landsbyggeloven, som det ærede medlem nævnte. Jeg er på den anden side lige så enig i, at denne lovgivning i sig selv ikke kan være tilstrækkelig — hvilket jo også fremgik af de erfaringer, som det ærede medlem hr. Ove Hansen havde — for at

tilgodese behov eller ønsker om fremme af en hensigtsmæssig udvikling af de områder, som omfattes af denne lovgivning.

Jeg har vel i og for sig lov at føje til, at denne enighed om den gældende lovs utilstrækkelighed for så vidt i nogen måde deles af de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Gottschalck-Hansen. Disse to ærede medlemmer har jo været medforslagsstillere til det den 31. oktober forrige år fremsatte lovforslag om ændringer i lov om byregulering. Uenigheden opstår jo først, når vi skal tage stilling til, på hvilken måde denne utilstrækkelighed skal afhjælpes og bedre forhold tilvejebringes. Herom er der sagt mange ord. Man kan finde, havde jeg nær sagt, et register over de taler, der er holdt, i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende byreguleringsloven under det afsnit, der omhandler den gældende byreguleringslov og dens baggrund. Her tænker jeg naturligvis i første række på de udtalelser, der er fremsat i tilknytning til det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag i såvel forrige som indeværende folketingsår, senest det forslag, jeg nævnte før af oktober forrige år.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har også i dag gentaget sin motivering for dette forslag: underforsyningen med arealer til udvikling af områder, navnlig her ved København, der ville kunne tilpasses, som det ærede medlem hævder, gennem en uvidelse af udbuddet. Vi har også på ny fået præsenteret det ærede medlems betragtninger over grundprisernes himmelflugt, som efter det ærede medlems opfattelse alene skyldes en forkert administration af den gældende lov; selv om det ærede medlem søgte at anvende andre ord under forhandlingen her for nogle måneder siden, så var det jo stort set den samme tale.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen gjorde forsøg på at krydre denne tale med at understrege, at de tre lovforslag, der her er til behandling, må ses i relation til fællesmarkedet og meget andet. Jeg tror dog, det ærede medlem vil få vanskeligt